

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. ve věci

žalobce: J. H.

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 29.3.2016, č.j. 12916/16/5200-10424-701962
a ze dne 9.3.2016, č.j. 10610/16/5200-10424-701962

takto:

- I.** Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 29.3.2016, č.j. 12916/16/5200-10424-701962 a ze dne 9.3.2016, č.j. 10610/16/5200-10424-701962 se **zrušují** a věci se **vracejí** žalovanému k dalšímu řízení.
- II.** Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 6 000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 23. 5. 2016 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29.3.2016, č.j. 12916/16/5200-10424-701962 a ze dne 9.3.2016, č.j. 10610/16/5200-10424-701962, kterým byla zamítnuta odvolání žalobce a potvrzena rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Územního pracoviště v Bruntále – jednalo se o platební výměr ze dne 18. 8. 2015, č.j. 2610386/15/3205-50521-806786, jímž byla žalobci uložena dle § 250 odst. 1 písm. a), odst. 6 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“) pokuta za opožděné podání daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2014 ve výši 46 482 Kč a dále o platební výměr ze dne 17. 8. 2015, č.j. 2610539/15/3205-50521-806786, jímž byl žalobce vyrozuměn o předpisu úroku z prodlení úhrady daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2014 ve výši 13 885 Kč. Vyměřenou pokutu a úrok z prodlení žalobce zaplatil dne 19., resp. 20. 8. 2015.
2. Žalobce uvedl, že dne 18. 6. 2015 podal prostřednictvím daňového poradce na základě plné moci daňové přiznání k dani z příjmů fyzických osob za rok 2014. Stanovenou daň dne 24. 6. 2015 zaplatil. Podání bylo provedeno prostřednictvím datové schránky na předepsaných formulářích Ministerstva financí včetně 12 příloh o velikosti 8 195 kB, vše ve formátu .pdf. Následně Finanční úřad vystavil dne 21. 7. 2015 Výzvu k odstranění vad podání, na základě které dne 26. 7. 2015 předložil žalobce totéž přiznání upravené do požadovaného elektronického formátu .xml. Protože portál, kde se vyplňuje daňové přiznání v podobě .xml říká, že maximum příloh, které se tam vejde, je 4 000 kB a rozsah příloh žalobce byl 8 195 kB, vložil do .xml pouze část příloh a zbytek dodal v podobě .pdf a domníval se, že je vše v pořádku. Dne 12. 8. 2015 vydal správce daně Vyrozumění o neúčinnosti podání, vše vrátil k termínu 1. 4. 2015 a nato vystavil platební výměr na pokutu za opožděné tvrzení daně ve výši 46 482 Kč a platební výměr na úrok z prodlení ve výši 13 885 Kč. Proti těmto platebním výměrům se odvolal a žalovaný rozhodl napadenými rozhodnutími.
3. Celý postup správce daně vyvedl žalobce z rovnováhy; 23 let podniká v zemědělské výrobě – chovatelství skotu, všechny své daňové povinnosti beze zbytku plní a přes veškerou snahu o spolupráci v průběhu daňového řízení je vůči žalobci použito nejsilnějšího opatření. Podání, které žalobce provedl, splňují podmínky stanovené zákony, jsou srozumitelná a jednoznačná. Problematika příloh daňových přiznání není zákonně ošetřena; přílohy žalobce jsou naprosto srozumitelné a správně dokladují údaje v daňovém tvrzení. Pokud by podal daňové přiznání bez příloh a daň řádně a včas zaplatil, bylo by naprosto platné pro splnění zákonné povinnosti a správce daně by si přílohy vyžádal. Podání žalobce bylo provedeno včas na předepsaném tiskopise a tím bylo i řádně zpracovatelné.
4. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že daňové přiznání žalobce bylo podáno dne 18. 6. 2015 daňovým poradcem Mgr. F. L. na základě plné moci prostřednictvím datové schránky ve formátu .pdf. Jelikož daňové přiznání včetně příloh nebylo podáno ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně (formát a struktura daňového přiznání jsou stanoveny obecně pokynem Ministerstva financí D-349 a zveřejněny na daňovém portálu finanční správy), vyzval správce daně žalobce dne 21. 7. 2015 k odstranění vad podání. Na tuto výzvu reagoval zástupce daňového subjektu tak, že dne 26. 7. 2015 podal daňové přiznání ve formátu .xml a povinné přílohy Rozvahu, Výkaz zisku a ztráty a Přílohu k účetní závěrce podal ve formátu.pdf. Žalovaný považuje za podstatné, že podle zmiňovaného pokynu D-349, kterým se stanovuje formát a struktura datové zprávy, jejímž prostřednictvím je činěno podání specifikované v ust. § 72 odst. 1 daňového řádu, tj. přihláška k registraci, řádné daňové tvrzení a dodatečné daňové tvrzení, musí být ve

formátu a struktuře .xml. Správce daně vyzval žalobce k odstranění vad spočívající v nedodržení zveřejněného formátu, tedy k odstranění vady, pro které nemůže mít podání předpokládané účinky pro správu daní. Jelikož vady podání spočívající v nedodržení formátu a struktury povinné přílohy daňového přiznání, účetní závěrky, nebyly ve lhůtě stanovené správcem daně odstraněny, stalo se předmětné podání ze zákona neúčinné, o čemž byl žalobce vyrozuměn. Neúčinnost vzniká přímo ze zákona, vyrozumění o neúčinnosti tedy není rozhodnutím, proti němuž by byl přípustný opravný prostředek. Daňové přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2014 podané daňovým poradcem Mgr. F. L. v nesprávném formátu a struktuře tedy nevyvolalo žádné právní účinky a nebyly proto ani naplněny podmínky pro prodloužení lhůty k podání daňového přiznání dle § 136 odst. 2 daňového řádu. Za této situace, bylo-li daňové přiznání podáno až dne 13. 8. 2015, bylo podáno po lhůtě, proto správce daně oprávněně uložil žalobci pokutu za opožděné tvrzení daně; pokuta je obligatorní sankcí, správce daně nemá možnost zohlednit okolnosti případu při ukládání pokuty. To platí shodně o vyměření úroků z prodlení za opožděné podání daňového tvrzení.

Zjištění z obsahu správních spisů

5. Ze správních spisů soud zjistil, že dne 18. 6. 2015 bylo Finančnímu úřadu pro Moravskoslezský kraj, Územní pracoviště v Bruntále (č. územního pracoviště - 3205) doručeno z datové schránky Mgr. F. L., daňového poradce, Daňové přiznání k dani z příjmů fyzických osob za žalobce za zdaňovací období roku 2014, a to v souboru ve formátu .pdf, na formuláři č. 25 5405. Přílohou tohoto podání byly soubory ve formátu .pdf, a to mj. Výkaz zisku a ztrát a Rozvaha v plném rozsahu. Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj, Územní pracoviště v Bruntále vyzval žalobce prostřednictvím jeho daňového poradce výzvou ze dne 21. 7. 2015 k odstranění vad podání dle § 74 odst. 1 daňového řádu, spočívajících v nedodržení zveřejněného formátu a struktury podání, a to tak, že podání - přiznání k dani z příjmů fyzických osob včetně povinné přílohy - účetní závěrky, bude učiněno datovou zprávou „*ve zveřejněném formátu a struktuře*“. Lhůta k odstranění vad byla stanovena na 15 dnů od doručení výzvy. Z odůvodnění uvedené výzvy vyplývá, že dle správce daně je nutné podání, které je učiněno datovou zprávou, podat ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně, přičemž uvedené platí také pro přílohu podání. Formát a struktura daňového přiznání jsou stanoveny obecně pokynem Ministerstva financí D-349 a „*příslušné XSD schéma je definováno a zveřejněno na daňovém portálu finanční správy*“. Formát a struktura v daném případě nebyly dodrženy tím, že příloha - účetní závěrka, respektive výkazy Rozvaha a Výkaz zisku a ztrát byly zaslány ve formátu .pdf, stejně jako samotné daňové přiznání, namísto uvedení strukturovaných vybraných údajů z Rozvahy a Výkazu zisku a ztrát. Žalobce byl zároveň poučen, že nebudou-li vady podání odstraněny, stává se podání uplynutím stanovené lhůty neúčinným dle § 74 odst. 3 daňového řádu.
6. Na uvedenou výzvu reagoval žalobce dne 26. 7. 2015 opětovným podáním Daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob za žalobce za zdaňovací období roku 2014 ve formátu .xml, spolu s přílohami Výkaz zisku a ztrát, Rozvaha v plném rozsahu, komentář k účetní závěrce a dalšími, tyto však ve formátu .pdf. Následně správce daně vyrozuměl dne 12. 8. 2015 žalobce o neúčinnosti podání - daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob za kalendářní rok 2014. Nato žalobce podal dne 13. 8. 2015 opětovně předmětné Daňové přiznání za rok 2014, elektronicky, bez elektronického podpisu, a to v souboru ve formátu .xml, spolu s vybranými údaji z Rozvahy a z Výkazu zisku a ztráty.

Dne 14. 8. 2015 bylo správci daně doručeno Potvrzení podání učiněného datovou zprávou, neopatřenou uznávaným elektronickým podpisem, kterým žalobce potvrdil pravdivost a úplnost předchozího elektronického podání.

7. Dne 17. 8. 2015 byl správcem daně vydán platební výměr č. j. 2610539/15/3205-50521-806786, jímž byl žalobce vyrozuměn o předpisu úroku z prodlení úhrady daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2014 ve výši 13 885 Kč. Dne 18. 8. 2015 vydal správce daně platební výměr č. j. 2610386/15/3205-50521-806786, kterým byla žalobci uložena pokuta za opožděné tvrzení daně (podání daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2014) ve výši 46 482 Kč.
8. K odvolání žalobce proti předmětným platebním výměrům rozhodl žalovaný napadenými rozhodnutími. Z těchto rozhodnutí lze zjistit, že žalobce podal dne 18. 6. 2015 řádné daňové přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2014; jelikož toto daňové přiznání včetně příloh nebylo podáno ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně (formát a struktura daňového přiznání jsou stanoveny obecně pokynem Ministerstva financí D-349 a zveřejněny na daňovém portálu finanční správy), vyzval správce daně žalobce dne 21. 7. 2015 k odstranění vad podání. Na tuto výzvu reagoval zástupce daňového subjektu tak, že dne 26. 7. 2015 podal prostřednictvím datové schránky daňové přiznání ve formátu .xml a povinné přílohy Rozvahu, Výkaz zisku a ztráty a Přílohu k účetní závěrce ve formátu .pdf. Jelikož vady podání spočívající v nedodržení formátu a struktury povinné přílohy daňového přiznání, účetní závěrky, nebyly ve lhůtě stanovené správcem daně odstraněny, stalo se předmětné podání ze zákona neúčinné, o čemž byl žalobce vyrozuměn. Daňové přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2014 podané daňovým poradcem Mgr. F. L. v nesprávném formátu a struktuře tedy nevyvolalo žádné právní účinky a nebyly proto ani naplněny podmínky pro prodloužení lhůty k podání daňového přiznání dle § 136 odst. 2 daňového řádu. Za této situace, bylo-li daňové přiznání podáno až dne 13. 8. 2015, bylo podáno po lhůtě, proto správce daně oprávněně uložil žalobci pokutu za opožděné tvrzení daně a vyměřil úrok z prodlení.

Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná; ve věci rozhodl soud bez jednání v souladu s ust. § 51 s.ř.s., neboť účastníci s takovým postupem vyjádřili souhlas.
10. Podle § 70 odst. 1 daňového řádu v rozhodném znění, podání je úkonem osoby zúčastněné na správě daní směřujícím vůči správci daně. Dle odst. 2 citovaného ustanovení, se podání posuzuje podle skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno. Z podání musí být ve smyslu odst. 3 citovaného ustanovení zřejmé, kdo je činí, čeho se týká a co se navrhuje.
11. Podle § 71 odst. 1 daňového řádu v rozhodném znění, podání lze učinit písemně, ústně do protokolu nebo datovou zprávou a) podepsanou uznávaným elektronickým podpisem, b) odeslanou prostřednictvím datové schránky, nebo c) s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky. Podle odst. 4 citovaného ustanovení, účinky podání má rovněž úkon učiněný vůči správci daně za použití datové zprávy bez uznávaného elektronického podpisu nebo za použití jiných přenosových

technik, které je správce daně způsobilý přijmout, pokud je toto podání do 5 dnů ode dne, kdy došlo správci daně, potvrzeno nebo opakováno způsobem uvedeným v odstavci 1; tuto lhůtu nelze prodloužit ani navrátit v předešlý stav.

12. Podle § 72 odst. 1 daňového řádu v rozhodném znění, přihlášku k registraci, oznámení o změně registračních údajů, řádné daňové tvrzení nebo dodatečné daňové tvrzení lze podat jen na tiskopise vydaném Ministerstvem financí nebo na tiskovém výstupu z počítačové tiskárny, který má údaje, obsah i uspořádání údajů shodné s tímto tiskopisem. Dle odst. 2 citovaného ustanovení, v tiskopisech a v nich vyznačených přílohách, které jsou součástí podání, lze požadovat pouze údaje nezbytné pro správu daní. Dle odst. 3 citovaného ustanovení, podání podle odstavce 1 lze učinit i datovou zprávou ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně odeslanou způsobem uvedeným v § 71 odst. 1 nebo 3. Má-li daňový subjekt *nebo jeho zástupce* zpřístupněnu datovou schránku nebo zákonem uloženou povinnost mít účetní závěrku ověřenou auditorem, je povinen ve smyslu odst. 4 citovaného ustanovení podání podle odstavce 1 učinit *pouze datovou zprávou ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně* odeslanou způsobem uvedeným v § 71 odst. 1.
13. Podle § 74 odst. 1, 2, 3 daňového řádu v rozhodném znění, má-li podání *vady, pro které není způsobilé k projednání, nebo vady, pro které nemůže mít předpokládané účinky pro správu daní*, vyzve správce daně toho, kdo podání učinil, aby označené vady odstranil podle jeho pokynu a ve lhůtě, kterou stanoví. Výzva obsahuje poučení o následcích spojených s neodstraněním označených vad. Budou-li vady podání odstraněny ve stanovené lhůtě, hledí se na podání, jako by bylo učiněno řádně a včas. *Nebudou-li vady podání odstraněny, stává se podání uplynutím stanovené lhůty neúčinným, o čemž pořídí správce daně úřední záznam a vyrozumí podatele*; vyrozumění není třeba v případě, že podatel na výzvu k odstranění vad neučinil vůči správci daně žádný úkon.
14. V přezkoumávané věci je nutné nejprve se zabývat tím, jakým způsobem a v jakém formátu měl žalobce povinnost učinit předmětné podání – daňové přiznání, a to včetně jeho příloh a dále, v návaznosti na to, zda nedodržení takového formátu je vadou podání, pro kterou by podání nemohlo mít předpokládané účinky pro správu daní. Z citovaných ustanovení lze předně učinit jednoznačný závěr o tom, že žalobce, který byl zastoupen daňovým poradcem, který měl zpřístupněnou datovou schránku, měl povinnost učinit podání – daňové tvrzení ve formě daňového přiznání, ve smyslu ust. § 72 odst. 4 daňového řádu, v rozhodném znění, pouze datovou zprávou ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně. Je nepochybné, že žalobce podal již první daňové přiznání k dani z příjmů fyzických osob za rok 2014, které bylo doručeno správci daně dne 18. 6. 2015, datovou schránkou, na tiskopise stanoveném Ministerstvem financí, a to v souboru ve formátu .pdf, včetně příloh. K výzvě k odstranění vad podání žalobce dne 26. 7. 2015 ve správcem daně stanovené lhůtě podal opětovně předmětné daňové přiznání, tentokrát v souboru ve formátu .xml, pouze přílohy tohoto podání byly podány v souboru ve formátu .pdf.
15. Krajský soud nesdílí názor žalovaného, že se povinnost formátu a struktury výslovně vztahuje též na přílohy podání vyjmenovaných v § 72 odst. 1 daňového řádu. Podáním daňového přiznání totiž daňový subjekt plní povinnost daňového *tvrzení*; přílohy pak slouží jako podklad k ověření těchto daňových tvrzení. Jinými slovy, daňový subjekt splní povinnost daňového *tvrzení*, podá-li řádné daňové tvrzení, a to i za situace, že k tomuto podání nepřiloží žádné přílohy. V takovém případě je totiž na správci daně, aby postupy stanovenými v § 78 a násl. daňového řádu, tedy např. formou daňové kontroly, ověřil

pravdivost a správnost daňového tvrzení, resp. splnění povinností daňovým subjektem. Jestliže tedy žalovaný tvrdí, že zveřejněným formátem a strukturou podání daňového přiznání je soubor ve formátu .xml, nutno učinit závěr, že žalobce učinil podání samotného daňového tvrzení po výzvě správce daně, dne 26. 7. 2015 ve formátu a struktuře stanoveném správcem daně. Postupoval-li následně správce daně ve smyslu ust. § 74 odst. 3 daňového řádu a vyrozuměl-li žalobce o neúčinnosti jeho podání, byl jeho postup nezákonný; stejný závěr tak nutně dopadá i na navazující vydání platebních výměrů, resp. napadené rozhodnutí žalovaného.

16. Avšak i v případě, že by soud učinil závěr o tom, že povinnost učinit podání ve stanoveném formátu a struktuře dopadá také na přílohy podání uvedených v § 72 odst. 1 daňového řádu, nemohou napadená rozhodnutí žalovaného obstát. Je totiž namístě se zabývat tím, zda v případě, že je předepsané podání učiněno nikoliv ve formátu .xml, ale ve formátu .pdf, se jedná o podání vadné a zda se jedná o vadu, pro kterou by podání nemohlo mít předpokládané účinky pro správu daní.
17. I kdyby soud přisvědčil žalovanému, že podání, které je učiněno ve stanovených případech datovou schránkou v souboru ve formátu .pdf, je podáním vadným (ve vztahu ke „zveřejněnému formátu a struktuře“ stanoveném správcem daně), podle krajského soudu se v žádném případě nejedná o vadu, pro kterou by podání nebylo možno projednat, anebo pro kterou by nemohlo mít předpokládané účinky pro správu daní. Podání daňového subjektu ve formátu .pdf lze totiž považovat za funkční ekvivalent podání, které by bylo učiněno v papírové podobě, když „z hlediska možnosti zpracování takového podání správcem daně takové podání netrpí žádnou funkční vadou“, jak dovodil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 3. 1. 2018, č. j. 2 Afs 25/2015 – 38, a tudíž takové podání bylo samo o sobě projednatelné.
18. Z hlediska předpokládaných účinků je nutno podotknout, že daňový řád nestanoví pro případ nedodržení struktury a formátu podání jako jednoznačný následek neúčinnost podání. Jiná technická podoba podání, v daném případě ve formátu .pdf, než jaká je stanovena správcem daně, je totiž schopna stejně splnit svou funkci při správě daní. Jak dovodil Nejvyšší správní soud ve shora zmiňovaném rozsudku, *„účinky pro správu daní, tedy poskytnutí správci daní takového souboru informací v předem určené struktuře, že s ním správce daně může jednoduše pracovat a může se spolehnout aspoň v základní rovině na jeho přesnost a spolehlivost, je i u podání ve formátu .pdf bez jakýchkoli pochyb zajištěna.“*
19. Za dané situace, i kdyby soud učinil závěr o tom, že povinnost učinit podání ve stanoveném formátu a struktuře dopadá také na přílohy podání uvedených v § 72 odst. 1 daňového řádu, nemohl správce daně shledat podání žalobce neúčinným postupem dle § 74 odst. 3 daňového řádu. Postup správce daně je tedy nutno považovat za nezákonný.
20. Nadto považuje krajský soud za důležité poukázat na to, že doposud je formát a struktura podání uvedených v § 72 odst. 1 daňového řádu zveřejňována pouze na webových stránkách daňové správy, vycházejí z interní normativní instrukce Ministerstva financí (D-349), tedy nikoli vydáním podzákonného právního předpisu (k jehož vydání ve vztahu ke stanovení formátu a struktury podání také absentuje výslovné zákonné zmocnění). Je tedy otázkou, zda lze vůbec aprobovat takový postup správce daně, který nejen, že vyžaduje po daňových subjektech splnění povinností, které nejsou podrobně a výslovně stanoveny zákonem, ani na jeho základě, ale který nedodržení takových povinností sankcionuje.

Závěr a náklady řízení

21. Krajský soud tedy shledal žalobní námitky žalobce za důvodné, žalobě vyhověl a dle § 78 odst. 1, 4 s.ř.s. zrušil napadená rozhodnutí žalovaného pro nezákonnost a věci mu vrátil k dalšímu řízení, ve kterém bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.). Nad rámec uvedeného soud k žalobnímu požadavku žalobce na stanovení povinnosti správci daně k vrácení uhrazené pokuty a úroků z prodlení podotýká, že ve správním soudnictví soud pouze může v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. s.ř.s. buď zrušit napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo vady řízení (§ 78 odst. 1 s.ř.s.), nebo žalobu zamítnout, není – li důvodná (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).
22. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce byl v řízení úspěšný a má tak vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení žalobce jsou tvořeny zaplaceným soudním poplatkem ve výši 6 000 Kč. Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení tuto částku. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 18. ledna 2018

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu